

Sygn. akt II Ka 248/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Adama Makosza

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 r.

sprawy **A. K. oskarżonej z art. 278 § 1 k.k**

K. S. oskarżonego z art. 278 § 1 k.k i

R. K. oskarżonego z art. 270§ 2a k.k oraz 18§3 k.k w zw. z art. 278§1 k.k

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżonych i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 12 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 801/20

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonych A. K. i R. K. po 306,67 złotych oraz od oskarżonego K. S. 906,67 złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 248/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 stycznia 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 801/20;

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

#

#

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

co do winy

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	------------------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.	--	K. S.	żądanie wynagrodzenia za utrzymanie bydła	kopie dokumentów	k.578-581
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1	kopie dokumentów	dokumenty wskazują na wszczęcie postępowania o wynagrodzenie za utrzymanie bydła, ale nie wykazują, że pokrzywdzony dokonał zarejestrowania bydła należącego do oskarżonego
---	------------------	---

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty obrońcy oskarżonego K. S. obraży:	
	<p>I. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., 410 k.p.k., art. 424 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny zgromadzonego materiału dowodowego i wyciągnięcie z tego materiału wniosków z niego niewynikających, polegającej na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • błędnym uznaniu za wiarygodne w pełni zeznań pokrzywdzonego A. S. oraz świadka S. S. i poczynienie ustaleń faktycznych na podstawie ich zeznań, w 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niesadny</p>

	<p>sytuacji gdy są skonfliktowani z osobą K. S. i ich działania są nakierowane jedynie na zaszkodzenie oskarżonemu, zeznania ich cechuje brak obiektywizmu, osobiste zaangażowanie w sprawę, ponadto nie bez znaczenia jest to, że pokrzywdzony A. S. porzucił bydło stanowiące jego własność w zabudowaniach K. S. i od czerwca 2020 roku nie interesował się ich losem, przerzucając ciężar ich utrzymania wyłącznie na K. S.,</p> <ul style="list-style-type: none"> • bezzasadnej odmowie uznania wyjaśnień oskarżonego K. S. za wiarygodne, w sytuacji gdy jego wyjaśnienia są spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym, w zakresie w jakim wskazuje, że sprzedany byk pochodził z jego stada i stanowił jego własność, <p>I. w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony K. S. dokonał kradzieży byka stanowiącego własność A. S., w sytuacji gdy między stronami istnieje spór co do pochodzenia bydła, jednakże sprzedany byk pochodził ze stada K. S., który hodował byka w pomieszczeniach gospodarskich stanowiących jego własność oraz ponosił koszty jego utrzymania.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja wywiedziona przez obrońcę oskarżonego wraz z przytoczonymi na jej poparcie argumentami, w konfrontacji z całokształtem</p>		

zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, okazała się niezasadna. Bezzasadność przedmiotowego środka odwoławczego wynikała przede wszystkim z faktu, iż kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie potwierdziła, by postępowanie w niniejszej sprawie obarczone było uchybieniami wskazanymi przez skarżącego. Tak naprawdę całość wywodów skarżącego krążyła wokół jednej tylko materii i miała na celu zdyskredytowanie i umniejszenie wartości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (w szczególności zeznań pokrzywdzonego), który to jednoznacznie przemawiał za przyjęciem winy oskarżonego.

Tymczasem, bez zawahania stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie wina podsądnego została wykazana w oparciu o całokształt materiału dowodowego, zaś przede wszystkim - na podstawie dowodów z zeznań świadka A. S. oraz dokumentów, które nie tylko okazały się autentyczne i najbardziej miarodajne, ale przy tym również obiektywne i rzetelne. Jednocześnie, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej wykładni treści płynących z rzeczonych źródeł dowodowych, wyprowadzając racjonalne i należyte konkluzje. Na względzie mieć bowiem wypada, iż sama tylko okoliczność, że oceniono poszczególne dowody, w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego oskarżony czy jego obrońca, nie jest tożsame ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Rzecz jasna, odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonego -

jest naturalnym prawem zarówno jego jak i jego obrońcy, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością, w sytuacji gdy wszystkie przedstawione powyżej wymogi Sąd pierwszej instancji spełnił. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów, wobec czego należy je uznać wyłącznie za werbalną i bezowocną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 kpk.

Autor apelacji starał się nadać wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania sądowego pierwszoplanowe znaczenie, ze wskazaniem, że to na ich podstawie należało dokonywać ustaleń faktycznych. Nie można zapomnieć jakiej treści wyjaśnienia złożył oskarżony w toku postępowania przygotowawczego, gdy za wszelką cenę starał się wykazać, że byk został zabrany z posesji A. K. i stanowił jej własność (k.37). Taka wersja wydarzeń miała uwiarygodnić podjęte zabiegi związane z uzyskaniem kolczyka i paszportu zwierzęcia od innego byka stanowiącego wcześniej własność A. K.. W toku dalszych czynności procesowych, po wyjawieniu przebiegu wydarzeń przez R. K., oskarżony K. S. zaczął wskazywać, że byk stał w jego oborze, on się nim opiekował i dlatego należał do niego. Całkowicie niezgodne z logiką było postępowanie oskarżonego, który od A. K. otrzymał kolczyk i dokumenty innego zwierzęcia, w przypadku ich istnienia zapewne możliwość uzyskania duplikatów,

a z tej możliwości oskarżony nie skorzystał. Nie zrobił tego, bo zwierzę stanowiło własność jego syna, a więc duplikatów na swoje nazwisko by nie otrzymał, dlatego, aby sprzedać zwierzę podjął oszukańcze zabiegi i wykorzystał dokumenty innego zwierzęcia. Z samego faktu posiadania zwierzęcia w oborze oraz sprawowania częściowej opieki nie można wywodzić uprawnień właściciela, o czym oskarżony doskonale wiedział. Prawem oskarżonego było wystąpienie z żądaniem w postępowaniu cywilnym o ewentualne wynagrodzenie w tym zakresie, z czego oskarżony skorzystał, a złożone dokumenty potwierdzające wszczęcie postępowania cywilnego nie budziły w tym zakresie wątpliwości sądu. (k.578). Złożona kopia opinii w żaden jednak sposób nie wykazuje, że pokrzywdzony miał zarejestrować bydło na siebie, choć w rzeczywistości należało do oskarżonego. W aktach sprawy brak informacji, aby oskarżony złożył w tym zakresie stosowne zawiadomienie do odpowiednich organów. Nie można więc uznać, że wyjaśnienia oskarżonego są spójne i konsekwentne, jeżeli wersja przedstawiona w postępowaniu sądowym zasadniczo różni się od tej z postępowania przygotowawczego.

W odniesieniu do relacji między stronami i między świadkami wskazać także należy, iż o wartości dowodu nie przesądza pochodzenie od osoby o bliższym lub dalszym stopniu pokrewieństwa, sympatie czy też antypatie między świadkami, lecz treść poszczególnych dowodów, tj. treść zeznań - tak w aspekcie ich wewnętrznej spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów. Żaden przeprowadzony

w sprawie dowód nie może być oceniany w oderwaniu od wymowy wszystkich pozostałych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt II AKa 47/15, OSA 2015 nr 7, poz. 17, str. 13, Legalis Numer 1213436). Odrzucenie wyjaśnień K. S., stanowiło naturalną konsekwencję obdarzenia wiarą relacji o całkowicie przeciwstawnej wymowie min. pokrzywdzonego i jego żony. Nastąpiło to w wyniku konfrontacyjnej oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy. Sąd Okręgowy nie podzielił żadnego z zarzutów obrazy przepisów procesowych odnoszących się do pierwszoinstancyjnego wartościowania zeznań świadków R. B., A. S., S. S. i nie znalazł podstaw do uznania, że wskazani świadkowie składali zeznania nieprawdziwe. Należy zauważyć, że A. S. po ujawnieniu na monitoringu zaboru zwierzęcia zgłosił zdarzenie w KPP Ł. i jego relacja pozostawała niezmienna i spójna z innymi dowodami. Zdaniem Sądu Okręgowego ocena ich zeznań została dokonana prawidłowo zgodnie ze wskazaniami art. 7 kpk, w odniesieniu do innych dowodów i brak jest potrzeby powielania argumentów przedstawionych przez Sąd I instancji. Należy więc podkreślić, że przypisanie oskarżonemu popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk było zasadne i znalazło oparcie we wskazanym przez Sąd I instancji materiale dowodowym. Sama tylko okoliczność, że oskarżony w sposób nieudolny zaprzeczał swojemu sprawstwu, nie może być wystarczającym powodem do przyznania jego twierdzeniom waloru wiarygodności, w sytuacji, gdy pozostałe zgromadzone w toku

niniejszej sprawy dowody stanowczo dowodzą innej wersji zdarzeń.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. II AKa 171/15 słusznie uznał, że jeśli Sąd meriti nie naruszył żadnego z przepisów ze sfery gromadzenia i oceny dowodów, to brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń faktycznych. Stanowisko przedstawione w tym orzeczeniu aprobuje także Sąd Okręgowy w Siedlcach, stwierdzając, iż ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie przez Sąd pierwszej instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne, mocne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne.

Tym samym, reasumując całość niniejszych wywodów stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji w zakresie oceny wiarygodności ujawnionego w toku postępowania materiału dowodowego, stwierdzając przy tym winę K. S. w zakresie zarzucanego mu czynu. Apelujący w wywiedzionym środku zaskarżenia w sposób obiektywny nie wykazał zaś nieprawidłowości procesu pierwszoinstancyjnej oceny dowodów, które skutkowałyby uwzględnieniem przedstawionych zarzutów. Wobec braku zarzutów w tym zakresie należy tylko wskazać, że wymierzona oskarżonemu w niniejszej sprawie kara czyni zadość wymogom płynącym w tym zakresie z przepisu art. 53 kk. Orzeczona kara odpowiada bowiem stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia właściwości i warunki osobiste

oskarżonego, uprzednią karalność, a także uwzględnia cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Tym samym Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, żeby zmienić rodzaj i wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny oraz wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody.	
Wniosek	
o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego K. S. od stawianego mu zarzutu lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów, na uwzględnienie nie zasłużyły tak sformułowane wnioski apelacyjne.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 stycznia 2023 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 801/22.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Zasądzono od oskarżonego 900 zł opłaty od kary i 1/3 wydatków postępowania odwoławczego, tj. ryczałtu za doręczenia pism w sprawie - 20 zł, orzeczone na

podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 83 r. z późn. zm.). Oskarżony posiada majątek i ma możliwości uregulowania orzeczonych należności finansowych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego K. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 12 stycznia 2023r. sygn. akt II K 1801/20		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana